

Birthe Skaarup (DF):

Jeg skal lige høre: Ministeren siger, at der skal bo et passende antal personer i hvert rum. Gælder det også for danskere, når de skal ud og skaffe sig en bolig? Ligeledes er der jo mange danskere, der ikke har en passende bolig. Nu har vi så hørt, at man kan gå ud og opkøbe villaer, når det drejer sig om flygtninge. Hvordan vil man hjælpe danskere? Føler ministeren ikke, at der sker en diskrimination over for danskere i forhold til udlændinge, i forhold til flygtninge? Det synes jeg der gør, og jeg synes ikke, at vi kan være det bekendt.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg har ikke mulighed for her at gengive, hvad de præcise regler omkring definition af passende bolig er, for det ligger ikke i spørgsmålet, og jeg har ikke helt præcis præsent, hvad de regler er. Så det vil jeg hellere svare på på anden vis.

Jeg mener, det er rimeligt nok, at de mennesker, der kommer til landet, og som vi giver opholdstilladelse, også skal have et sted at bo. Jeg ville ikke synes, det var særlig værdigt, hvis de gik for lud og koldt vand. Inden vi lavede integrationsloven var billedet ikke for kønt med hensyn til, hvordan de mennesker boede.

Det er lidt sådan, at siger man a og giver en opholdstilladelse, må man også sige b og sørge for, at de kan få et ordentligt sted at bo. Hvis der er mangel på boliger i det hele taget, jamen så må vi finde nogle veje, også tilskynde kommunerne til, at de sørger for at bygge, så der er til de borgere, der er i landet, som har brug for en bolig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1024

12) Til indenrigsministeren af:

Knud Erik Hansen (SF):

»Hvordan vurderer ministeren de vurderinger fra FN's komiteer for henholdsvis racediskrimination (CERD) og menneskerettigheder (CCPR), der begge udtaler kritik af den danske praksis med boligplaceringer og henstiller, at Danmark sikrer, at praksis er i overensstemmelse med konventionerne, og hvad vil ministeren gøre for at leve op til henstillingerne?«

Skriftlig begrundelse

FN's to komiteer CERD og CCPR har i deres seneste rapporter fra henholdsvis 19. april 2000 og 31. oktober 2000 udtalt, at de er bekymret for den danske praksis med boligplacering af flygtninge, og at Danmark bør sikre, at praksis er i overensstemmelse med konventionerne.

Knud Erik Hansen (SF):

Vi har for nylig inden for det sidste år fået to rapporter fra FN's komiteer, der henholdsvis varetager racediskrimination og menneskerettigheder. De har begge påpeget et problem omkring bosætning af flygtninge, hvor de går ud og siger: Konventionen siger, at når man kommer til et land, så har man ret til frit at bosætte sig. Og det, vi gør i praksis, er jo faktisk ikke, at vi giver folk ret til frit at bosætte sig de første 3 år. Så de angiver, at det er en yderst problematisk praksis, vi har, og at vi skal følge den meget nøje i forhold til konventionerne.

Jeg synes egentlig, det rejser et spørgsmål om, hvorvidt det princip, vi har, er korrekt; om den antagelse er korrekt, at flygtninge bliver bedst integreret, ved at vi placerer dem forskellige steder i stedet for måske at give flygtninge den ret, de har i henhold til konventionen, nemlig ret til selv frit at vælge.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, det jo er meget vigtigt at holde fast i, at de to rapporter, der er kommet, netop ikke siger, at konventionerne er overtrådt. Den mest vidtgående vending, jeg synes, jeg har kunnet finde, er, at man taler om, at man kan være bekymret for, om der er en vilkårlighed i placeringen. Men der står ikke på noget sted, at konventionerne bliver overtrådt, for det ligger inden for rammerne af konventionen. Der bliver efterlyst nogle retningslinjer, hvor der jo netop er nogle retningslinjer i lovgivningen med hensyn til de personlige forhold, altså vilkårene i kommunen og det kvotesystem, der er.

På den måde mener jeg, at det, vi gør, ligger inden for de anbefalinger, som de to rapporter fra FN lægger op til, altså at vi selvfølgelig følger det meget nøje. Det er jo et system, der eksisterer, hvor der er det, der hedder eksaminationer, hvor vi skal gøre rede for, hvordan det fungerer i Danmark, og hvordan de regler er. Det er virkelig krydsforhør ned i mindste detalje og med papirer frem og tilbage osv. Der må man sige, at jeg oplever, at der virkelig bliver ledt efter